

Entrevista a Maria Antònia Munar, presidenta d'Unió Mallorquina

“Els nostres contactes són amb CiU, PNB i la Coalició Canària”

Ara fa un any que Maria Antònia Munar fou destituïda com a consellera de Cultura del Govern Balear. Al front del seu partit, aspira a convertir-se en alternativa de govern per al 1995 i explica que el seu model polític és el de CiU i el PNB, i no el del PAR o d'Unió Valenciana.

Després del congrés de fusió entre Unió Independent de Mallorca, Convergència Balear i l'antiga Unió Mallorquina que donaren lloc a la nova Unió Mallorquina, semblava que el seu partit podia obtenir un bon resultat a les eleccions del dia 6 de juny. La veritat va ser, però, que només obtengueren 10.000 vots, com ho interpreta?

—Els vots que obtenguérem varen ser, realment, els vots que teníem previstos d'obtenir, que eren precisament els que ens donaven les enquestes. Sabíem que només hi havia dues possibilitats: presentar-nos o no. Sabíem que era precipitat ja que el congrés de fusió havia estat el 9 de maig i no hi havia temps de presentar el nou partit. Tampoc no teníem una campanya prevista. I, a més, només quedaven tres setmanes per a les eleccions. Era evident que el nostre missatge no tenia temps d'arribar a la gent. La gent no sabia que Unió Mallorquina s'havia reorganitzat, que hi havia hagut un congrés de fusió entre tres forces. Però a pesar de tot decidírem presentar-nos. Per què? Primer, perquè ja havíem decidit que a partir d'aquell moment sempre aniríem tot sols a les eleccions, i jo crec que és més important complir la paraula donada als nostres que no altres coses. I segon, perquè era interessant per a nosaltres per veure quina era la situació a cada municipi; va ser una mena d'assaig per a les pròximes eleccions de 1995. La decisió va ser presa de forma molt reflexiva per part de l'executiva d'Unió Mallorquina i, la veritat, crec que va ser bastant positiu.

—És a dir, que allò que s'ha anomenat com el gran fracàs d'Unió Mallorquina, per a vostès no ha estat tal cosa.

—En absolut ha estat un fracàs. Hi ha un punt molt important a aclarir. Unió Mallorquina és una nova Unió Mallorquina que es presentava per primera vegada a unes eleccions. Hem de recordar

els resultats que obtengueren altres partits quan es presentaren per primera vegada: el PSM, uns 3.000 vots; o el mateix PP del Sr. Canellas, que ni ell mateix aconseguí sortir de regidor de Ciutat (1979)... Per tant, l'important és que nosaltres tenim clar on volem arribar i quins són els nostres objectius. El vots ja aniran arribant. Tant la situació econòmica, com el comportament del PSOE en l'àmbit estatal, com el comportament del PP aquí, faran que el ciutadà reflexioni cada dia més i estigui convençut de la necessitat de tenir un partit nacionalista fort que defensi els seus interessos. És a dir, estam semblant per recollir el dia de demà. No tenim pressa.

—A les passades eleccions els tres partits nacionalistes que s'hi han presentat no han fet gaire bons resultats, si els comparem amb els vots obtinguts per PP o PSOE, no creu que hi ha una excessiva oferta nacionalista?

—Jo crec que és justament el contrari. Ara mateix hi ha més unitat que no hi havia fa un temps. És a dir, Unió Mallorquina en aquests moments ha recollit tots els partits de centre nacionalista en una sola opció nacionalista no d'esquerra. Els altres són opcions nacionalistes d'esquerra, amb les quals no tenim res a veure. Totes les opcions són vàlides però crec que estan perfectament diferenciades.

—Després dels 191.000 vots del PP el dia 6 de juny, sembla que a Balears hi ha una hegemonia absoluta dels conservadors.

—No estic d'acord amb aquesta apreciació. Si se sumen els 150.000 vots del Partit Socialista, més els 20.000 del PSM, més els d'ERC, els d'Izquierda Unida..., jo diria que les Illes estan dividides entre esquerra i dreta en una proporció bastant semblant. El que passa és que l'esquerra està molt dividida mentre que la dreta ha fet bloc comú.

—Una característica que es repeteix elecció darrere elecció. UM aspira a trencar el poder del PP?

—UM no vol trencar res de cap altre partit. UM pretén ser una alternativa de govern per a aquesta comunitat autònoma. El temps i els ciutadans seran els que decidiran si això serà ara o d'aquí un temps.

—La nova UM té un membre en el Govern (el conseller de Cultura, Bartomeu Rotger), dos diputats dins el grup parlamentari PP-UM, i un diputat en el grup mixt (Miquel Pascual, elegit per UIM), no és això una situació molt estranya?

—No crec que sigui gens estrany. Unió Mallorquina i el Partit Popular són partits totalment diferents. Un és un partit centralista i l'altre és un partit nacionalista. La manera de veure i entendre les coses d'un i l'altre és molt diferent. Ara bé, quan no hi ha majories hi ha acords pre-electorals o postelectorals, depenent de les circumstàncies. Tots sabem la història d'Unió Mallorquina i per què va fer el pacte pre-electoral (fase d'UM pre-presidència de Maria Antònia Munar, uns moments en què el partit estava totalment ens mans del PP).

—La situació ara és molt diferent i són molts els que aposten perquè UM doni una sorpresa aquesta tardor.

—Seran poques les sorpreses. El que nosaltres ens hem plantejat és fer un projecte de govern per a 1995, que doni respostes als molts problemes que tenim en aquests moments a la nostra comunitat. Atesa la situació de crisi crec que els ciutadans el que volen és precisament això i no que donem “sorpreses”, com vostè diu, que segurament agradarien a nivell informatiu, però que a la gent... El que crec que vol la gent són alternatives als problemes, respostes clares i contundents dins un programa que nosaltres estam preparant amb vistes al 1995.

—O sigui, que no rompran el pacte amb el PP.

—Un pacte és cosa de dos i jo no puc parlar per l'altra part. Per la nostra part l'objectiu és clar i és el que he manifestat abans: ser alternativa de govern l'any 1995.

—*Què hi ha de cert en el rumor que diu que dins UM hi ha dos sectors: els partidaris de trencar el pacte i els que s'oposen aferrissadament a aquesta possibilitat perquè perdrien els càrrecs que tenen en funció del pacte?*

—És absolutament fals (remarca amb força, aixecant la veu i arrossegant la s), és absolutament fals. En cap moment no s'ha plantejat res de tot això. Tot surt des de gent que té ganes de dir que les coses ens van malament. Puc assegurar que UM té una estratègia, en aquests moments, unitària dins el partit. Aquest tema ni tan sols s'ha debatut. Tenim coses més importants a debatre i fer. En resum: és totalment fals.

—*Abans del 95, hi ha les europees, quins són els referents externs d'UM per a encarar aquestes eleccions?*

—Tenim contactes, però encara no hi ha cap acord pres. Encara tenim els nostres dubtes.

—*Amb quins partits han tengut aquestes contactes?*

—No hi ha moltes possibilitats. El nostre interès i els nostres contactes són amb Convergència i Unió, el Partit Nacionalista Basc i la Coalició Canària.

—*Precisament una de les crítiques que se solen fer a UM és que els seus referents no són aquests partits que vostè cita sinó més bé altres del tipus Unió Valenciana, el PAR o el partit del Sr. Hormaechea.*

—Des que jo sóc presidenta d'UM no s'ha tengut cap tipus de contacte amb aquests partits que vostè cita i sí amb els altres que jo he citat.

—*Fa unes setmanes EL TEMPS publicava una entrevista amb Tomeu Vidal, ex-conseller d'UM i actualment dins el PP, en la qual deia que si havia estat destituït era perquè la seva tasca com a conseller durant 4 mesos deixava en evidència la tasca de la seva predecessora, de vostè, què hi té a dir?*

—...Al Sr. Vidal se'l va destituir per acord de l'executiva del partit perquè no era un home d'UM i perquè creïem que s'havia venut al PP. Pens que això va quedar confirmat quan es va passar a aquest partit. Ell mateix ens va donar la raó d'haver pres la decisió, de la qual ens vàrem congratular.

Miquel Payeras